

[Kjeldgaard Iversen.]

domme ned og betale bøde. Ejendommene, der er opført af Tæboteks, er i strid med byggevedtægten i Næsby og Søhus, men derimod lovlige i nabokommunen, og nogle andre huse af samme materiale, der ligger lige på den anden side af skellet, er derfor lovlige og får lov at ligge.“

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han har modtaget henvendelser fra disse husejere eller fra anden side og er i stand til at give yderligere oplysninger om denne sag, og om ministeren, dersom husejerne søger om det, vil anvende sin beføjelse til at give dispensationer, så man undgår det ganske urimelige, at brugbare boliger rives ned i en tid, da vi har bolignød. Det synes for befolkningen at være ganske meningsløst, nærmest et udslag af kontorius, paragrafrytteri, og afgørelsen er jo i strid med ministerens svar på vor forespørgsel i efteråret.

Retsforbundet er isøvrigt villigt til i et udvalg at forhandle om lovforslaget og se at finde den bedste løsning af det foreliggende problem.

Fuglsang: Dette forslag om ændringer i byggestøttelovgivningen må vi betragte som et led i den etapevise løsning af hovedstadsrådets mange større og mindre problemer, som den højtærede minister omtalte i sin fremsættelsestale. Hensigten med disse ændringer i byggestøttelovgivningen, sagde den højtærede minister, er at lette en spredning af befolkningstilvæksten i hovedstadsområdet og at gøre det lettere for de enkelte kommuner at løse dette spørgsmål og først og fremmest at fremme byggeriet ved at foreslå en vis økonomisk udligning mellem kommunerne.

Alle disse ting er nødvendige, og ikke mindst er det nødvendigt at fremme byggeriet mest muligt, ikke alene under hensyn til bolignøden, men også under hensyn til de beskæftigelsesmæssige problemer. Der kan måske være grund til at sige, at når det gang på gang fremhæves, at København næsten er helt udbygget, er dette kun i nogen grad rigtigt. Et er, at de helt ubyggede områder svinder mere og mere ind, men der findes jo også i København adskillige områder, som vel er bebyggede, men som kunne udnyttes ganske anderledes rationelt, end det sker i øjeblikket. Netop boligbyggeriet og de dermed forbundne store udgifter er for mange af omegnskommunerne et meget stort og i mange tilfælde næsten uløseligt problem. De men-

nesker, som ved storbyens vækst presses ud i omegnskommunerne, er i første omgang arbejdere og funktionærer, hvorimod selve erhvervsvirksomhederne følger langsommere efter. Det er følgelig ikke de største skatteydere, der rejser derud, men til gengæld er det i ikke ringe grad de børnerige familier.

Når man tager det stigende boligbehov netop her i hovedstadsområdet i betragtning, kan det ikke siges at være for meget, når det i § 2 i forslaget om ændringer i byggestøttelovgivningen foreslås, at ^{11/20} af det beløb, der er til rådighed til støtte til byggeri, udlånes netop i hovedstadsområdet, således som det er defineret i § 1. Det er efter min mening ikke nok, som det foreslås i § 1, at halvdelen af tab på garantiforpligtelser, som de pågældende kommuner tilsammen har påtaget sig efter 1. marts 1952, fordeles i forhold til kommunernes indbyggertal. Jeg mener, at den gensidige solidaritet burde omfatte noget mere. Jeg vil ligesom foregående ærede talere stille det spørgsmål, om kommunens indbyggerantal er det helt rigtige grundlag, om man ikke i højere grad burde bygge på de pågældende kommuners økonomiske betingelser.

En af årsagerne til en række af omegnskommunernes vanskelige stilling er jo som allerede nævnt, at de i hurtigt tempo tvinges til at optage andre områders beboere, medens erhvervsvirksomhederne stadig ligger i de kommuner, man kan kalde de gamle kommuner, og desuden at en hel tredje gruppe af kommuner optræder som skattely for disse virksomheders ejere, altså de største skatteydere.

I § 5 hedder det vedrørende fordeling og refusion af udgiften til huslejenedsættelse for børnerige familier, at denne regel ikke gælder for familier med 2 børn. Nu siger den højtærede minister, at netop huslejetilskuddet hos de enkelte kommuner har skabt betænkeligheder ved det, som man siger, forcerede byggeri. Det virker med andre ord hemmende for boligbyggeriet. Det er vel også disse udgifter, der i nogen grad er skyld i, at mange omegnskommuner i modsætning til Københavns kommune, som yder tilskud til 2 børns familier, ikke yder et sådant tilskud, til trods for at kommunalbestyrelserne i disse kommuner stort set har samme politiske sammensætning som kommunalbestyrelsen i København. Mit parti ønsker i høj grad, at dette forhold ændres inden anden behandling, og at parentesen med dens begrænsning af huslejetilskuddet til 3 børns familier fjernes.